

часопис ариљске летње музичке манифестације

јун 2017. V

АРИЉСКО

ISSN 2334-8437

Издавач

Удружење за ширење и подстицај
музичке културе у Србији
МУЗИКУС Маршала Бирјузова 11,
11 000 Београд тел: +381 (69) 611 604
www.arlemm.rs
office@arlemm.rs

Директор

Драгутин Младеновић

Главни и одговорни уредник

Милица Младеновић

Стручни сарадник

Стефан Савић

Сарадници и аутори

Милунка Николић, Дубравка Матовић,
Љбиљана Димитријевић, Милан Пајевић,
Слађана Луковић, Ана Станисављевић,
Мишо М. Младеновић, о. Арсеније Арсенијевић,
Катарина Крстић – Тадић

Графички уредник

Иван Попов

Лектор

Милка Младеновић

Фотографија

Creative Dzumandzi
Foto Studio Charlie – В
Зоран Стевановић

Штампа

Алта нова Београд

Тираж

5000

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
78

АРЛЕММ: лето у знаку музике: часопис ариљске
летње

музичке манифестације/главни и одговорни уредник
Милица Младеновић. – 2013 (јун) -2017. –
Београд: Удружење за ширење и подстицај музичке
културе у Србији – МУЗИКУС
2017 – (Београд: Алтанова) – 27 цм
Годишње

ISSN _____ Арлемм – Ариље лето у знаку
музике

COBISS.SR – ID

Удружење за ширење и подстицај музичке културе у
Србији – МУЗИКУС

САДРЖАЈ

- 1-5** УВОД У ДЕЛО И...
- 8 година АРЛЕММ-а / Д. Младеновић
 - Чудо, могли сте да осетите свемир! / М. Пајевић

- 8-21** ВЕЋ СТВОРЕНО...
- Чаролија класике на темељима духовности / А. Станисављевић
 - Ариље, најлепши град у Србији / Љ. Димитријевић
 - Чаршија / М. Младеновић
 - Extreme Intimo: Енергија која спаја креирање

22-41

УМЕТНИЦИ ФЕСТИВАЛА...

- Анета Илић: Опера данас у свету и код нас / С. Савић
- Драган Ђорђевић - Сузуки: Уметност интерпретације
- Амира Медуњанин: Музика је љубав, љубав је севдах
- Галија: Потпуна опчињеност сновима / Д. Матовић
- Гитаринет: Музика пријатељства / С. Савић
- Био једном један краљ Чачка....

42-71

АРЛЕММ ЛЕТА 2017-те,

- Гитар арт фестивал у мисији "Интерграција" / С. Савић
- Живите своје снове и будите упорни! / К. Крстић – Тадић
- Гудачи св. Ђорђа / Љ. Милановић
- Мудрост великих педагога / С. Савић
- Кроз слободно време и интересовања до развоја личности детета / С. Луковић
- Ема & Милица / Д. Матовић
- Инструмент боје чоколаде / С. Савић
- Волонтери: Ђурђица & Љубомир / М. Николић

72-99

У КРУГУ ПОСВЕЋЕНИХ ЉУДИ...

- Иван Коцић: Уметност као рециклажа игре / Д. Матовић
- Музика & вино су савршени спој
- Свет кроз призму фотографије / М. Николић
- 8 деценија ФМУ у Београду / Д. Јеленковић - Видовић
- Како настају (савремене) композиције / С. Савић
- Недокучива филмска уметност / М. Николић
- Музика без граница
- Самоћа и(ли) усамљеност / о. А. Арсенијевић
- Ту смо, да саградимо бољи свет! / М. Николић
- Dolce vita / М. Николић

МУЗИКА ЈЕ ЉУБАВ ЉУБАВ ЈЕ СЕВДАХ

Амиру Медуњанин не треба посебно представљати. Њено име је последњих година постало синоним за севдалинке, којима жели да свету представи сензибилитет и културно-историјско наслеђе Босне и Херцеговине. Важи за једног од најмоћнијих интерпретатора ове врсте музике, који се са лакоћом поиграва мешајући модерно и традиционално. Својим јединственим и препознатљивим стилем, стекла је многобројну и разноврсну публику широм региона, такође и у свету. Шта је то посебно и универзално код севдалинке, и зашто су оне актуелне у данашњем времену, нека су од питања која смо поставили Амири Медуњанин. Одговори које смо добили осветљавају ванвременску димензију ових песама, блиску великом броју људи из различитих крајева.

■ **Многе песме које певате су заправо препеви старих песама и говоре о прошлим временима, а такође и нове ауторске нумере носе у себи тај дух и дах прохујалог доба. Упркос томе, изгледа да се млади људи данас без икаквих потешкоћа и веома лако идентификују са тематиком и звуком севдалинке. Шта мислите због чега је то тако?**

Није тешко прићи души када се она отвори. Исти је случај са мном и нема ту неке разлике и код других људи. Без обзира на године, човјеку треба мало да одмори душу и можда је музика један од начина да се човјек барем на кратко удаљи од овог турбулентног стољећа. Вјерујем да је интересантно људима да се упознају са овом врстом музике, ако до сада нису имали прилику. Јесте да се ради о пјесмама из прошлих времена, и тешко је замислити друштво у којем су те пјесме настајале, али се човјек заиста лако идентифицира са осјећајима које старе пјесме носе у својим стиховима, и њихове поруке су једнако важне и данас. Што се тиче нових пјесама, иако су стихови инспирисани севдахом, требаће пуно воде да протече како би оне опстале, ако буду уопће прихваћене код људи.

■ **Ваше севдалинке одевене су у рухо различитих музичких жанрова. Шта Вас је подстакло да их у аранжмански новом и другачијем светлу представљате публици?**

Зависи од тренутка, инспирације, расположења, сарадника и мојег доживљаја пјесме, њене поруке и прилика у којим снимам албум. Међутим, све је у служби музике. Не волим подјеле на музичке жанрове, јер то видим више као алат за издавачке куће и музичку индустрију да подреде музику у циљу повећања профита. Снимам

албуме по осјећају и лакше ми је некада имати само глас и један инструмент, и импровизацијама дођем до одређеног резултата. Последњи албум сам снимала у музичком студију у Енглеској и то је била тотално другачија поставка од свих студија до сада. Савршен простор за стварање, у потпуној тишини, са врхунским музичарима и без било каквих ограничења. Када имате прилику радити у једном таквом окружењу, заиста је уживање у сваком тренутку примарни циљ.

■ **Шта представља за Вас главни извор инспирације када радите на ауторском материјалу? Да ли је усмена традиција у првом плану или пак неки догађаји из свакодневнице које желите да испричате кроз севдалинку?**

У праву сте. Догоди се пуно тога од албума до албума. Људе које упознам на путовањима, ситуације у којима се нађем, дуги разговори с људима прије и након наступа, само путовање из града у град, вјечита борба с кофером... Чудно је то. Човјек о свему размишља и онда се у једном тренутку из свега тога нешто обликује или мисао окрене у смјеру који није планирао. Инспирација зависи од властите слободе, а „дјелић“ слободе увијек могу пронаћи у севдалинкама, које ме потакну на неку нову/стару причу. Вјерујем да сам сретна, јер ми музика омогућава да се као људско биће изразим на свој начин.

■ **Севдалинке носе универзалну поруку и нема ту пуно разлике у односу на неке друге традиционалне музичке форме у свијету. На примјер, португалски језик познајем врло мало, али сваки пут кад чујем Амалију Родригес, скаменим се од љепоте. Музици треба приступати отвореног срца, без икаквих предрасуда. Само тако ћемо спознати више о себи и о другима.**

■ **Може се прочитати у Вашој биографији да сте одрасли уз музику различитих извођача као што су Азра, ЕКВ-а, Секс пистолси и Ник Кејв. Да ли су песме поменутих музичара или можда пак неких других, на било који начин утицали на Ваш стил или је то била превасходно традиција севдалинке?**

Моје дјетињство у Сарајеву је искључиво везано за севдалинку и увијек кажем да је то моја прва љубав која ме прати кроз цијели живот, а рокенрол и панк су дошли касније. Наравно да нисам могла своје средњошколске дане замислити без те музике. Тада су тинејџери имали друге приоритете, без мобитела, таблета, видеоигрица. Више смо ишли на концерте и детаљно преслушавали плоче и можда некада и превише озбиљно схватили шта је пјесник хтио да каже. Таква је култура била и морам рећи да ми мало фали тај моменат. Ипак, многе пјесме из тог времена су инспирисане традицијом и многим лијепим старим пјесмама.

■ **На нашим просторима увек је постојала потреба да се по сваку цену имитирају светски трендови, а да се при томе потпуно занемарује сопствена култура и чак осећа стид због нечега што је изворно наше. Шта би то уметници са овог поднебља могли да понуде свету и на који начин би требало пласирати домаћу културу у иностранству?**

Прво и основно, трендови и јесу главни проблем. Када се и прихвате трендови, увијек некако каснимо, барем годину или двије. Шта ја знам, ваљда треба

да заживе код људи... И онда одемо у крајност са неким трендом, а на западу је опет кренуо неки други и тако стално. С друге стране, сматрам да трендови нису добри за нашу креативност, јер мислим да на овим просторима има пуно талентованих људи који својим идејама могу учинити пуно тога и изван граница. Вјерујем да је дио проблема и неадекватна подршка музичке индустрије. Требамо само мало пожртвованости с обију страна, како аутора/извођача, тако и музичких професионалаца који ће то уобличи, правилно усмјерити и омогућити подршку креа-

тивним људима. Имамо велико музичко богатство на овим просторима и имамо пуно „посебних“ људи, само је мало потребно да све крене у правом смјеру. Промоција је најмањи проблем када имате квалитетне идеје.

■ **Наступате са великим успехом широм нашег региона и Ваши концерти у Београду, Загребу и Сарајеву су увек распродати. Да ли су можда севдалинке музички језик овог простора који нас све спаја и због чега је то тако?**

Музика јесте универзални језик, а старе пјесме нам откривају колико сличности и повезница имамо у историји, традицији и начину живота. Истина је да не говоримо овдје само о севдалинкама. Ради се о музичкој оставштини ових простора коју не третирамо како заслужује. Заиста морамо уложити више напора да нове генерације упознају наше вриједности. Мислим да то може пуно помоћи да схвате које су им могућности. С друге стране, доласком модерних комуникација свијет је постао једно велико село, а да се не бисмо изгубили, културни идентитет је изузетно важан.

■ **С друге стране Ваше албуме објављује интернационална музичка кућа и Ви исто тако имате концерте у иностранству. Постоји ли разлика у доживљају између наше и стране публике, или севдалинке имају неку универзалну поруку? Какво је то дубоко значење или емоција у њима, који могу да дотакну и слушаоце ван ових простора?**

Да, севдалинке носе универзалну поруку и нема ту пуно разлике у односу на неке друге традиционалне музичке форме у свијету. На примјер, португалски језик познајем врло мало, али сваки пут кад чујем Амалију Родригес, скаменим се од љепоте. Музици треба приступати отвореног срца, без икаквих предрасуда. Само тако ћемо спознати више о себи и о другима. Прије неколико дана, имала сам наступ са Бошком Јовићем на фестивалу у Швицарској. Након концерта, прилази нам музички критичар и каже да иако није разумио нити ријеч, није престао плакати цијелу ноћ. Стварно нема разлике, без обзира гдје наступам. У суштини, овдје говоримо само о музици. Музика је љубав. Љубав је Севдах. Шта више човјек треба рећи.

